

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010201
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4221010201.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 18. 05. 2023 sp. zn. 2T/36/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17. 01. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný
A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., trvale bytom D.
E. F., prechodne bez prihlásenia C.,
G. H. XX/XX,

u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa XX. XXXXXXXX XXXX v čase okolo XX.XX hod. v C., G. H. I. XX G. J. I. XXX po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svoju družku B. B., narodenú XX. XXXXXXXX XXXX, tým, spôsobom, že schmatol drevenú stoličku, ktorou poškodenú najmenej štyrikrát udrel do oblasti chrbta, útoku ktorému sa poškodená bránila zdvihnutím oboch svojich rúk, do ktorých ju ďalej touto stoličku udieral, čím poškodenej spôsobil trieštivú zlomeninu dolnej tretiny laktbovej kosti vpravo s posunutím úlomkov, odreniny oboch rúk a pomliaždenie chrbta v oblasti hrudníka vľavo v lopatkovej čiare s dobou liečenia najmenej osem týždňov, pričom závažne bol ovplyvnený jej obvyklý spôsob života v dĺžke tri týždne, počas ktorých musela nosiť sadrovú fixáciu na pravej hornej končatine,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona.

Za to sa mu u k l a d á

podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona a nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek

2 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 odsek 1 Trestného zákona sa mu výkon uloženého trestu podmienčne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu ustanovuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno f/, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona sa mu ukladajú povinnosti spočívajúce:

- v zákaze kontaktu s poškodenou B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami,
- v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia,
- v povinnosti v lehote a v čase určenom probačným a mediačným úradníkom sa k tomuto dostavovať a oznamovať každú zmenu svojho pobytu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/37/2021 zo dňa 20. mája 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: dňa XX. XXXXXXXXXX XXXX G. I. K. XX.XX hod. v C., G. H. I. XX v byte číslo XXX po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svoju družku B. B., narodenú XX. XXXXXXXXXX XXXX, tým, spôsobom, že schmatol drevenú stoličku, ktorou poškodenú najmenej štyrikrát udrel do oblasti chrbta, útoku ktorému sa poškodená bránila zodvihnutím oboch svojich rúk, do ktorých ju ďalej touto stoličku udieral, čím poškodenej spôsobil trieštivú zlomeninu dolnej tretiny laktbovej kosti vpravo s posunutím úlomkov, odreniny oboch rúk a pomliaždenie chrbta v oblasti hrudníka vľavo v lopatkovej čiare s dobou liečenia najmenej osem týždňov.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého o podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/37/2021 zo dňa 20. 05. 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a k vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, ktorý do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojej obhajkyne, vyjadril nesúhlas s rozsudkom súdu I. stupňa. Vyslovil názor, že boli dané dôvody uvedené v § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por.

Nestotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu I. stupňa v tom smere, že by bola dokázaná jeho vina. Podľa jeho názoru, zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Na základe vykonaného dokazovania, výsluchmi poškodenej, svedkov a oboznámením všetkých dôkazných prostriedkov, považoval za jednoznačne preukázané, že skutok sa nestal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a že ho spáchal on. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol,

že jeho vina bola preukázaná v súlade s obžalobou. Uvedené tvrdenie však nevyplýva z vykonaného dokazovania. Síce súd I. stupňa poukázal na jeho výpoveď z prípravného konania, a to pred vznesením obvinenia, ako aj po vznesení obvinenia, avšak vtedy vypovedal bez prítomnosti obhajcu a policajti robili na neho nátlak. Nevedel, že môže žiadať obhajcu, o tom nebol poučený, navyše nevie čítať, nerozumie po slovensky, tak ani nevedel, čo mu dali podpísať.

Poškodená na hlavnom pojednávaní povedala pravdu, keď uviedla, že spadla a udrela sa, a nie jeho vinou si zlomila ruku. To isté mal vypovedať aj on na hlavnom pojednávaní a toho sa aj držal. Výpoveď poškodenej z obdobia pred vznesením obvinenia považoval za neprípustný dôkaz, rovnako aj svoju výpoveď pred vznesením obvinenia. Po vznesení obvinenia poškodená uviedla pred súdom I. stupňa pravdu, teda žiadna jej usvedčujúca výpoveď, ktorá by bola prípustná ako dôkaz v trestnom konaní, nebola zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako ani zo strany súdu I. stupňa vyprodukovaná. Čo sa týkalo vzniku zranení poškodenej, bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. Štefanom Kováčsom, ktorý vychádzal z výpovedí poškodenej, ktorú učinila pred vznesením obvinenia. Jeho závery tak trpia takou právnou vadou, ktorá má za následok nepoužiteľnosť takéhoto dôkazu. Uvedený znalec bol vypočutý pred súdom I. stupňa, pričom v rámci svojej výpovedi uviedol, že zranenia poškodenej sa mohli stať aj inak, ako uvádzala poškodená. Po výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní žiadal, aby bol do konania pribratý znalec z odboru chirurgie a aby bol vypracovaný kontrolný znalecký posudok na spôsob vzniku zranení poškodenej, a to aj s poukazom na výpoveď uvedeného znalca, ktorý pripustil možnosť, že sa zranenia poškodenej mohli stať inak, než prvotne uviedla. Tento návrh súd I. stupňa odmietol vykonať.

Na základe výsledkov z doteraz vykonaného dokazovania mal obžalovaný za to, že jeho vina sa nielenže nepotvrdila, ale z mnohých dôkazov bola aj vyvrátená. Poukázal na základnú zásadu trestného konania, že obžalovaný nie je povinný dokazovať svoju nevinu a vymýšľať scenáre možných iných priebehov, dejov, vrátane motívu a účasti iných osôb. Výrok o vine môže byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré úplne vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a spáchal ho obžalovaný.

Zamietnutie dôkazov obžalovaným navrhovaných, rozpory v dokazovaní, pochybnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi vyvrátené, ako aj nezaobranie sa súdu I. stupňa s výpoveďou znalca, považoval za zásadné porušenie práva na obhajobu.

Opakovane trval na tom, že skutok, za ktorý bol uznaný vinným, sa nestal a trval na svojej nevine.

Navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnuté rozhodnutie súdu I. stupňa v celom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom poukázala na písomné dôvody podaného odvolania, ktoré nechcela žiadnym spôsobom zmeniť, ani doplniť. V konečnom návrhu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo svojom vyjadrení pred odvolacím súdom poukázal na skutočnosti vyplývajúce zo spisu, na základe ktorých on sám dospel k záveru, že skutok nespáchal. Zároveň uviedol, že s poškodenou už nežije a býva u sestry D. B..

V konečnom návrhu žiadal, aby bol oslobodený, lebo je nevinný.

Zástupca krajského prokurátora pred odvolacím súdom uviedol, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa považoval vo svojej podstate za zákonný, odôvodnený a správny. Konštatoval, že jediné, čo bolo možné vytknúť súdu I. stupňa, bolo vo výroku o treste, kde podľa jeho názoru súd I. stupňa neuviedol, či súhrnný trest ukladal podľa zásad uvedených v odseku 1 alebo v odseku 2 § 41 Trestného zákona. Mal však za to, že z dôvodu absencie odvolania prokurátora uvedené pochybenie nebolo možné napraviť.

Odvolanie obžalovaného tak nepovažoval za dôvodné a navrhol ho ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa vykonal v trestnej veci obžalovaného rozsiahle dokazovanie a dospel k skutkovým záverom, že obžalovaný v inkriminovaný deň dňa XX. XX. XXXX v čase okolo XX:XX hodine vo G. H. I. XX G. J. XXX, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svoju družku B. B. tak, že schmatol drevenú stoličku, ktorou poškodenú najmenej 4x udrel do oblasti chrbta, pričom útoku sa poškodená bránila a svojím konaním tak spôsobil poškodenej trieštivú zlomeninu dolnej tretiny ľavej kosti vpravo s posunutím úlomkov, odreniny oboch rúk a pomliaždenie chrbta v oblasti hrudníka vľavo v lopatkovej čiare.

Aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku tak, ako mu bolo kladené, uviedol, že s družkou sa síce pohádali, ona sa zľakla a na základe paniky, že ju zbije, vbehla do izby, kde do niečoho narazila alebo spadla a pri tomto utrpela zlomeninu ľavej ruky. Policajnú hliadku mala privolať len preto, že sa zľakla. Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní odstraňoval aj rozpory vo výpovedi obžalovaného. Súd I. stupňa vypočul na hlavnom pojednávaní poškodenú B. B., pričom poukázal na jej tvrdenie, že sa s obžalovaným hádala, kričal na ňu, ona sa zľakla, išla do izby a spadla pri skriňu na ruku, ktorá sa jej zlomila. Sama poškodená uviedla, že políciu zavolała preto, lebo sa s obžalovaným pohádali. Súd I. stupňa, vzhľadom na rozpory vo výpovedi poškodenej z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní prečítal jej výpoveď z prípravného konania, kde podrobne opísala, ako sa skutok stal a akým spôsobom jej mal obžalovaný spôsobiť zranenia. Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne namietal, že na prvotnú výpoveď poškodenej nie je možné prihliadnúť, vzhľadom na skutočnosť, že bola vykonaná síce po začatí konania vo veci, avšak pred vznesením obvinenia a nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom. Ak by súd I. stupňa aj neprihliadal na túto výpoveď poškodenej, v konaní boli zadovážené dôkazy, na základe ktorých bolo možné konštatovať, že obžalovaný konal voči poškodenej takým spôsobom, ako bolo uvedené v skutku napadnutého rozsudku. V tomto smere odvolací súd poukazuje na lekársku správu zo dňa 13. 09. 2020, kde sama poškodená ako pacientka uviedla, že bola napadnutá inou osobou, a nie že by spadla a tak utrpela zranenie. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Štefana Kovácsa, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, chirurgia, ktorý v záveroch svojho znaleckého posudku konštatoval, že poškodená utrpela poranenia, ktoré vznikli pôsobením tupého násillia s väčšou kinetickou energiou na jej pravé predlaktie, pôsobením tupého násillia na obe jej ruky a chrbát v oblasti hrudníka v lopatkovej čiare vľavo so strednou kinetickou energiou. Znalec ďalej konštatoval, že poranenia poškodenej s najväčšou pravdepodobnosťou vznikli pri napadnutí a zbití poškodenej inou osobou, a to opakovanými údermi (aspoň 4 údermi) s tupým predmetom, pričom ako možný predmet útoku znalec uviedol aj stoličku. Pokiaľ obžalovaný namietal, že zranenia poškodenej mohli vzniknúť aj iným spôsobom, je potrebné upriamiť pozornosť na výpoveď znalca MUDr. Štefana Kovácsa na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa, kde na otázku obhajkyne obžalovaného uviedol, že zranenie mohlo byť spôsobené aj iným spôsobom, ako vypovedala poškodená pri podaní trestného oznámenia, ale 90 percent tých zranení vzniklo tak, ako ustálil, pretože zlomenina bola takou zlomeninou, keď si človek bráni svoje telo. Poukázal aj na literatúru, z ktorej čerpal. Na hlavnom pojednávaní aj názorne ukázal mechanizmus vzniku zlomeniny a pomenoval takúto zlomeninu ako rapier fraktúra.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal aj na ďalšie vo veci vykonané dôkazy, a to aj na závery znaleckého posudku MUDr. Darie Strhanovej, ktorá konštatovala, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel duševnou chorobou, a to zmiešanou poruchou osobnosti a abusom psychostimulancií (vzhľadom na užitie pervitínu), ktoré nemali žiadny vplyv na jeho rozpoznávacíe schopnosti. Jeho ovládacie schopnosti v dôsledku užitého pervitínu však mohli byť znížené, avšak len v nepatrnnej miere.

Na základe vykonaného dokazovania súd I. stupňa konštatujúc v skutku napadnutého rozsudku, že poškodená sa liečila na vzniknuté zranenia najmenej 8 týždňov, dospel k právnym záverom, že obžalovaný tak svojím konaním naplnil zákonné znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., keďže poškodenej mal úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchať na chránenej osobe – blízkej osobe, keďže v danom čase žil s poškodenou ako druh a družka.

Súd I. stupňa však pri ustálení doby liečenia poškodenej síce vychádzal zo záverov znaleckého posudku, kde znalec MUDr. Štefan Kovács konštatoval, že poškodená musela byť práceneschopná pre utrpené zranenia zo dňa 13. 09. 2020 a doba liečenia a práceneschopnosti mala trvať u nej najmenej 8 týždňov. Pre naplnenie zákonného znaku ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. sa rozumie vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorým je porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 123 ods. 4 Tr. zák. poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely trestného zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej.

Ako vyplýva zo spisového materiálu, predovšetkým zo záverov znaleckého posudku MUDr. Štefana Kovácsa, následkom poranenia, ktoré poškodená utrpela, táto mala byť obmedzená v obvyklom spôsobe života, bolesťami v mieste poranení, pričom pre pomliaždenie chrbta v oblasti hrudníka vľavo v lopatkovej čiare a pre odreniny oboch rúk, musela užívať lieky zmierňujúce bolesti a musela si aplikovať na postihnuté miesta lokálne prostriedky, ktoré tlmiли bolesť postihnutých miest. Pre trieštivú zlomeninu lakťovej kosti vpravo v dolnej tretine predlaktia s posunutím úlomkov musela byť poškodená operovaná v celkovej anestézii, zlomené časti lakťovej kosti boli spojené kovovou dlahou, pričom tri týždne musela nosiť sadrovú fixáciu na pravej hornej končatine a po odstránení sadry musela chodiť na rehabilitáciu. Na to, aby bolo možné konštatovať záver, že obžalovaný spôsobil poškodenej ťažkú ujmu na zdraví, musela mať táto závažne ovplyvnený obvyklý spôsob života. Takéto závažnejšie ovplyvnenie bolo možné konštatovať len do doby sňatia sadrovej fixácie, pričom rehabilitáciu nebolo možné brať ako závažné ovplyvňovanie obvyklého spôsobu života poškodenej. Táto skutočnosť viedla odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku v celom rozsahu, keďže súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie, keď nevyhodnotil skutočnosti ohľadne naplnenia zákonných znakov ťažkej ujmy na zdraví. Na základe vykonaného dokazovania odvolací súd upravil skutok tak, že poškodená konaním obžalovaného utrpela zranenia popísané už v skutku napadnutého rozsudku súdu I. stupňa s dobou liečenia najmenej 8 týždňov, pričom doplnil, že závažne bol ovplyvnený jej obvyklý spôsob života v dĺžke 3 týždňov, počas ktorých musela nosiť sadrovú fixáciu na pravej hornej končatine. Takto dospel k miernejšej právnej kvalifikácii konania obžalovaného, keď konštatoval, že obžalovaný poškodenej úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe, blízkej osobe a tak naplnil zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., keďže poškodená bola v čase spáchania skutku družkou obžalovaného.

Pri ukladaní druhu a výmeru trestu odvolací súd vychádzal z kritérií uvedených § 34 Tr. zák., pričom prihliadal nielen na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatela, ale aj na možnosť jeho nápravy. V prvom rade vzhľadom na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/37/2021 zo dňa 20. 05. 2021 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. (pričom toto konania sa mal opätovne dopustiť voči poškodenej B. B. dňa XX. XX XXXX), si musel odvolací súd vyriešiť predbežnú otázku, či je možné prihliadať na uvedené odsúdenie, pričom dospel k záveru, že na toto odsúdenie je možné prihliadnuť. Vzhľadom na túto skutočnosť bolo potrebné obžalovanému ukladať trest súhrnný, keďže uvedeného konania sa dopustil skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Pri osobe obžalovaného rovnako ako súd I. stupňa, aj odvolací súd zisťoval existenciu poľahčujúcich okolností uvedených § 36 Tr. zák., ako aj priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. Pri osobe obžalovaného však nezistil žiadnu z nich. Pokiaľ súd I. stupňa pri osobe obžalovaného za súčasného ukladania súhrnného trestu zistil existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zák., je potrebné uviesť, že na túto nebolo možné prihliadnuť, pretože by tak došlo k porušeniu zásady zákazu dvojitého pričítania. Tak následne odvolací súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody základnej zákonom stanovenej trestnej sadzbe pri § 156 ods. 2 Tr. zák., čo je rozpätie 1 rok až 3 roky. V prípade obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že je postačujúce na neho pôsobiť trestom výchovným, a preto mu ukladal trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Tento trest mu ukladal, ako už bolo vyššie uvedené, ako súhrnný podľa § 42 ods. 1. V zmysle zásada ukladania súhrnného trestu pri ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák. sa súhrnný trest vždy ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného

trestu, preto pokiaľ prokurátor poukazoval na pochybenie súdu I. stupňa, že vo svojom výroku neuviedol aj ustanovenie § 41 Tr. zák., toto nebolo pochybením, pokiaľ by nebol ukladaný trest za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., teda tzv. aspiračná zásada, čo v prípade obžalovaného neprichádzalo do úvahy, keďže mu bol ukladaný trest za dva prečiny. Obžalovanému výkon uloženého trestu odvolací súd podmiennečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe v trvaní 3 rokov, za súčasného uloženia povinností vyplývajúcich z § 51 ods. 2, ods. 3 písm. f/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., a to zákazu kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia, v povinnosti v lehote a v čase určenom probačným a mediačným úradníkom sa k tomuto dostavovať a oznamovať každú zmenu svojho pobytu.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. odvolací súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/37/2021 zo dňa 25. 05. 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a k vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.